

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2209203980
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2209203980.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lucie Mizerovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: AGROSERVIS - TECHNOLOGIE, spol. s r.o., so sídlom Hadovská cesta 6, Komárno, IČO: 36 519 421, zastúpeného advokátkou: JUDr. Iveta Majlingová, so sídlom Pohraničná 7, Komárno, proti žalovanému: MEIXNER - KALINA, s.r.o., so sídlom Pácerová cesta 487/15, Šamorín, IČO: 36 261 173, zastúpenému advokátom: Mgr. Peter Németh, so sídlom Veterná 43, Šamorín, o zaplatenie 27.735,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5Cb/125/2009-389 zo dňa 16.12.2016 - voči vyhovujúcemu výroku I., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. m e n í tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 26.740,20 eura s 13,50 % úrokom z omeškania od 11.3.2006 do zaplatenia, z a m i e t a .

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.740,20 eura spolu s 13,50 % úrokom z omeškania od 11.3.2006 do zaplatenia, výkonom II. žalobu vo zvyšku zamietol, výkonom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania vo výške 91,82 % a výkonom IV. rozhodol o tom, že o výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 266 ods. 1 až 3, § 365, § 369 ods. 1, § 536 ods. 1 až 3, § 546 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „ObZ“).

2. Vecne dôvodil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 27.735,46 eura s príslušenstvom z dôvodu, že medzi stranami sporu bola dňa 2.9.2005 uzavretá zmluva o dielo, predmetom ktorej bola dodávka a montáž 3 ks oceľových obilných síl, vrátane vstupných dvier, výstupného rebríka a nástupných plošín k druhému prstencu pre žalovaného ako objednávateľa. Žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o dielo riadne splnil dodaním diela do areálu spoločnosti VARIA spol. s r. o. v Zlatých Klasoch, pre ktorú spoločnosť bol žalovaný hlavným dodávateľom. Po odovzdaní diela žalobca faktúrou splatnou 10.3.2006 vyúčtoval žalovanému cenu diela v sume 835.558,50 Sk (27.735,46 eura). Žalovaný poprel existenciu zmluvy o dielo uzavretej so žalobcom tvrdiac, že objednávateľom diela bola spoločnosť VARIA spol. s r. o.

3. Súd prvej inštancie zistil, že na základe objednávky žalobcu z 31.8.2005 uzavrel žalobca so spoločnosťou MONTICOM spol. s r. o. dňa 16.8.2005 zmluvu o dodávke 3 ks oceľových obilných síl s dodaním diela 16.9.2005 v cene 395.000,- Kč. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané,

že medzi stranami sporu (žalobcom a žalovaným) došlo k dojednaniu zmluvy o dielo konkludentne. Jej predmetom bolo dielo o dodávke 3 ks oceľových síl na stavbe investora VARIA spol. s r. o., dohodnuté za prítomnosti poverenej osoby za žalobcu Ing. Z. N. a konateľa žalovaného Eugena Meixnera, keď úmysel žalobcu vyhotoviť 3 ks oceľových síl pre žalovaného na nehnuteľnosti, na ktorej žalovaný realizoval stavebné práce, bol žalovanému známy od počiatku. Žalobcom dodané dielo na tejto nehnuteľnosti žalovaný akceptoval, keď stavbu odovzdal investorovi aj s 3 ks oceľových síl (čo potvrdil investor). Následne žalobca riadne vyúčtoval dodané dielo, pričom žalovaný cenu nerozporoval, len ju podmieňoval zmenou správania sa investora, od ktorého očakával uznanie jeho navyše prác. Okrem vyhlásenia, že so žalobcom nejednal, žalovaný žiadne iné dôkazy na svoje tvrdenie nepreukázal, a tým neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie. Vykonanie dôkazu na rozpísanie prác - ktoré neboli zaplatené investorom tvrdiac, že časť diela - oceľové silá neboli investorom zaplatené žalovanému - súd považoval nadbytočné, keďže nebola pochybnosť, že cena diela bola investorom vyplatená v plnej výške podľa dojednanej pôvodnej ceny. Na zistenie obvyklej ceny diela súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie Technickou univerzitou v Košiciach, ktorá v znaleckom posudku z 1.6.2016 konštatovala obvyklú cenu 3 ks oceľových síl v sume 26.749,20 eura bez DPH, na zaplatenie ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalovaného spolu s 13,50 % úrokom z omeškania od 11.3.2006 do zaplatenia (faktúra sa stala splatnou dňa 10.3.2006) a vo zvyšnej časti uplatnenej pohľadávky žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, a to v rozsahu jeho vyhovujúceho výroku a výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil tak, že žalobu zamietne. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Poukázal na predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a tvrdil, že v súdnom konaní nebola preukázaná jeho pasívna legitímácia. Obe zmluvy, ktoré mu zaslal žalobca, žalovaný síce prevzal, avšak ich podpísané nevrátil. Nesúhlasil so záverom súdu, že pokiaľ žalovaný nevrátil podpísané zmluvy žalobcovi, došlo k uzavretiu zmluvy konkludentným spôsobom. Nejednalo sa o jednu zmluvu, ale o dve zmluvy, ktoré neboli totožné, keďže aj cena uvedená v oboch zmluvách bola rôzna. Preto je otázne, ku ktorej zo zmlúv sa mal žalovaný správať konkludentne, teda táto skutočnosť samotná vyvracia uzavretie právneho úkonu žalovaným konkludentne. K vykonaniu diela malo dôjsť na pozemku VARIA spol. s r.o. a predmetné oceľové obilné silá boli aj vlastníctvom tejto spoločnosti. Následkom toho žalobca mal vymáhať cenu vyhotovenia diela od tejto spoločnosti. Ani pri odovzdaní diela nebol prítomný zástupca žalobcu, bol tam len zástupca spoločnosti VARIA spol. s r.o. a zástupca žalovaného.

5. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca vyhotovil faktúru, ktorá sa mala stať splatnou dňa 10.3.2006 a žaloba proti žalovanému bola podaná až v roku 2009, čo svedčí o neistom postavení žalovaného v súdnom konaní, nakoľko po dobu troch rokov žalobca váhal s podaním žaloby. Medzi VARIA spol. s r.o. a žalovaným bola dňa 16.5.2005 uzavretá len tzv. dodávateľská zmluva, pričom predmetom tejto zmluvy boli síce stavebné práce, avšak bližšie špecifikované neboli. Z tejto dodávateľskej zmluvy jednoznačne nevyplýva, že by jej súčasťou bolo aj vyhotovenie predmetného diela, ktoré je predmetom súdneho sporu. Táto skutočnosť podporne dokazuje, že nie je daná pasívna legitímácia žalovaného, aj zápis o odovzdaní a prevzatí diela z 22.9.2006. Tohto úkonu sa nezúčastnil zástupca žalobcu, teda neprejavil žiadny aktívny záujem o prevzatie a odovzdanie diela. V tomto zápise nie je ani uvedené, že by predmetom odovzdania boli 3 ks oceľových obilných síl. Oceľové obilné silá týmto spôsobom prevzala spoločnosť VARIA spol. s r.o. a nie žalovaný. Vo veci síce bol ustanovený súdny znalec, ktorý určil obvyklú cenu 3 ks oceľových síl, ale pokiaľ nebol preukázaný zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným, mohlo by ísť o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 OZ, ktoré by bolo aj tak premlčané. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí diela vyplýva, že toto sa realizovalo dňa 22.9.2006. Žalobca vyhotovil faktúru dňa 1.3.2006 s dátumom splatnosti 10.3.2006. K vyhotoveniu faktúry došlo predtým, ako dielo malo byť odovzdané. Žalobca sa dňa 10.3.2006 dozvedel, kto má predmetnú faktúru zaplatiť a od tohto dátumu je potrebné počítať dvojiročnú premlčaciu dobu podľa § 107 OZ, ktorá skončila dňa 10.3.2008 a žaloba bola podaná až dňa 27.3.2009.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k dojednaniu zmluvy o dielo konkludentne. Túto skutočnosť potvrdili svedkovia Ing. Z. N., Ing. L. J. a aj konateľ žalovaného Ing. Ladislav Kalina, ktorý uviedol, že vyhotovenie základov, ako aj samotné osadenie oceľových síl realizoval žalovaný. Žalovaný zároveň hodnotu tohto diela premietol do ceny svojho diela, ktoré fakturoval spoločnosti VARIA spol. s r.o. Žalovaný bol ten, kto tieto oceľové silá odovzdal konečnému odberateľovi v rámci zápisu o odovzdaní a prevzatí diela z 22.9.2006, čo potvrdil konateľ žalovaného Ing. Ladislav Kalina na pojednávaní dňa

23.3.2010, kedy uviedol, že sklad obilia 3 SO 03 (uvádzané v zápise o odovzdávaní diela z 22.9.2006) sú oceľové silá, čo znamená, že odovzdávateľom oceľových síl v prospech spoločnosti VARIA spol. s r.o. bol jednoznačne žalovaný, ktorému tieto silá dodal žalobca. Ďalej konateľ uviedol, že základy pod oceľové silá robil žalovaný aj celkové osadenie oceľových síl. Pasívna legitímácia žalovaného bola podľa žalobcu jednoznačne preukázaná. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za nedôvodnú, pretože na právo žalobcu na zaplatenie ceny dodaného diela sa v zmysle § 397 ObZ vzťahuje štvorročná premlčacia doba, k čomu poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS/92/2006. Právo žalobcu nemôže byť premlčané, pretože k dodaniu diela došlo v marci 2006 a žaloba bola podaná 27.3.2009. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi ním a žalovaným došlo k dojednaniu zmluvy o dielo. Podľa názoru žalobcu bolo preukázané, že dielo žalovaný od žalobcu prevzal a následne toto dielo odovzdal svojmu odberateľovi, za čo mu bola vyplatená cena diela.

7. Odvolací súd rozsudkom z 29.5.2018 č. k. 31Cob/60/2020-428 výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vo výroku I. zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol; výrokom II. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. zmenil tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu a výrokom III. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

8. Na základe dovolania žalobcu, dovolací súd uznesením z 20.5.2020 sp. zn. 1Obdo/48/2019 rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/42/2017-428 z 29.5.2018 v napadnutom výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie sumy 26.740,20 eura s 13,50 % úrokom z omeškania od 11.3.2006 do zaplatenia a v závislom výroku o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie Krajskému súdu v Trnave. Uviedol, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na skutkovom zistení (odlišnom od skutkového zistenia súdu prvej inštancie), že žalovaný neprejavil vôľu uzavrieť so žalobcom zmluvu, ktorej predmetom by bolo dodanie a montáž 3 ks oceľových obilných síl do areálu spoločnosti VARIA spol. s r. o. v Zlatých Klasoch, resp. že žalobca toto svoje skutkové tvrdenie nepreukázal. Podľa názoru dovolacieho súdu, aplikácia výkladových pravidiel uvedených v § 266 ObZ za danej situácie neprichádzala do úvahy už len z toho dôvodu, že vykladať možno len existujúci prejav vôle. Keďže odvolací súd (na rozdiel od súdu prvej inštancie) došiel bez vykonaného dokazovania k záveru, že žiadna zmluva o dielo medzi zmluvnými stranami nevznikla, dovolací súd považoval za predčasné, aby v tomto štádiu dovolacieho konania zaujal právny názor k (ne)aplikácii § 266 a nasl. ObZ. To, či medzi sporovými stranami bola alebo nebola uzavretá zmluva (a ak áno, s akým obsahom) je jednoznačne skutkové zistenie. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd vyvodil odlišné skutkové závery ako súd prvej inštancie bez toho, aby vo veci vykonal (zopakoval) v potrebnom rozsahu dokazovanie. Ak sa však odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie sám v potrebnom rozsahu zopakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov. Odvolací súd tak postupoval v priamom rozpore so znením ustanovenia § 384 ods. 1 CSP. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu (§ 383 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

10. Vzhľadom na to, že zvyškovo zamietajúci výrok II. nebol napadnutý odvolaním, je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd na prejednanie veci nariadil odvolacie pojednávanie (§ 385 ods. 2 CSP), pretože považoval za potrebné opakovať dokazovanie.

12. Na pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie výsluchom sporových strán (žalovaného konajúceho prostredníctvom Eugena Meixnera, Ing. Ladislava Kalinu a žalobcu konajúceho prostredníctvom Ing. Bélu Molnára, Ing. Zsolta Szabóa), svedkov (Ing. Z. N., Ing. L. J., Y. P.) a listinnými dôkazmi, a to: návrh zmluvy o dielo z 2.9.2005 (č.l. 4), potvrdenie VARIA spol. s r.o. z 10.3.2009 (č.l. 7), faktúra č. 2106006 (č.l. 8), dodávateľská zmluva zo 16.5.2005 (č.l. 50), zápis o odovzdaní a prevzatí budovy z 22.9.2006 (č.l. 54), výpisy z účtu VARIA spol. s r.o. (č.l. 58 - 64), návrh zmluvy o dielo z 2.9.2005 - verzia 2 (č.l. 129), zmluva o dielo č. 108/2005 uzatvorená medzi objednávateľom - žalobcom a zhotoviteľom spol. MONTICOM, spol. s r.o. zo 16.8.2005 (č.l. 149), Dodatok č. 1 k zmluve o dielo č. 108/2005 z 10.10.2005 (č.l. 153), faktúra č. 32512 (č.l. 155), výpis z účtu žalobcu (č.l. 159), súpis vykonaných prác + faktúry (č.l. 160 - 174), projekty skladu (č.l. 179a), z ktorých mal za zistený nasledovný skutkový stav, z ktorého vychádzal.

13. Žalobca uzavrel so spoločnosťou MONTICOM spol. s r. o. dňa 16.8.2005 zmluvu o dielo č. 108/2005, predmetom ktorej bola dodávka a montáž 3 ks oceľových obilných síl s dodaním diela do 16.09.2005 v cene 395.000,- Kč. Splnenie dodávky diela malo podľa zmluvy nastať dňom podpísania protokolu o odovzdaní a prevzatí. Predmetná zmluva bola následne na základe žiadosti žalobcu dodatkom č. 1 z 10.10.2005 zmenená v časti predmetu diela (došlo k jeho rozšíreniu), dátumu odovzdania diela do 20.12.2005 a ceny diela, kde došlo k jej navýšeniu na celkovú cenu 445.000,- Kč. Ako vyplýva z výpisov z účtu žalobcu, žalobca celú cenu diela spoločnosti MONTICOM, spol. s r.o. uhradil.

14. Žalobca predložil žalovanému dva návrhy zmluvy o dielo datované dňa 2.9.2005, v ktorých bol žalovaný označený ako objednávateľ a žalobca ako zhotoviteľ, predmetom ktorých bola dodávka a montáž 3 ks oceľových síl v odlišnom rozsahu a s rozličnou cenou diela. Žalovaný ani jeden návrh zmluvy o dielo nepodpísal.

15. Žalovaný ako zhotoviteľ uzatvoril so spoločnosťou VARIA spol. s r.o. ako objednávateľom dňa 16.5.2005 dodávateľskú zmluvu, predmetom ktorej bola dodávka stavebných prác na farme Mierovo, ktorá mala byť uskutočnená podľa súpisu ocenených prác a dodávok, ktorý mal tvoriť prílohu zmluvy. Prípadné zmeny a nadpráce oproti schválenej projektovej dokumentácii požadované zhotoviteľom museli byť dopredu odsúhlasené s objednávateľom a zapísané do stavebného denníka, s tým, že až po ich odsúhlasení mohol zhotoviteľ tieto práce uskutočniť a mať právo na ich úhradu. Cena diela bola dohodnutá ako pevná vo výške 5.594.000,- Sk za rekonštrukciu skladov a výstavbu pozberovej úpravy produktov nasledovne: SO - 01 Objekty pozberovej úpravy produktov rastlinnej výroby 2.450.093,98 Sk, SO - 02 sklad obilia 2 - 677.320,- Sk, SO - 03 Sklad obilia 2 - 2.099.445,50 Sk, SO - 04 Spevnené plochy, oplotenie, brány - 367.140,52 Sk. K odovzdaniu a prevzatiu diela došlo na základe zápisu z 22.9.2006. Cena diela bola spoločnosťou VARIA spol. s r. o. uhradená žalovanému v plnom rozsahu.

16. Podľa súpisu vykonaných prác za časť diela SO - 03 Sklad obilia 2 žalovaný vyúčtoval cenu 2.099.445,50 Sk za nasledovné práce: búracie práce, zemné práce, základy, zvislé konštrukcie (betón pilierov, betón stien, debnenie montáž, výstuž) úpravy povrchov, tesárske konštrukcie, krytiny, stolárske práce, klampierske práce, maľby, elektromontáže.

17. Konateľ žalovaného Ing. Ladislav Kalina uviedol, že na stavbe realizovali len stavebnú časť a dodávky technológie do tejto stavby si p. J. ako zástupca investora objednával sám. Došlo tak niekoľkokrát k zmenám, ktoré si objednával p. J. ako zástupca investora, o ktorých žalovaný ani nevedel. Oni urobili len stavebnú časť, čo mali dohodnúť. On osobne nejednal ani Ing. N., ani s projektantkou Y. P. Ing. J. im oznámil, že namiesto železobetónových síl budú dodané oceľové a majú vybudovať len základy.

18. Eugen Meixner, konateľ žalovaného, uviedol, že pri dojednávaní ceny diela neboli zohľadnené ceny veľkých síl, pretože ich v tom čase dodať nemali. Mal za to, že do dnešného dňa nebola vypracovaná projektová dokumentácia pre železobetónové silá. Investor sa rozhodol, že si vyberie lacnejšiu a rýchlejšiu variantu, ktorú si aj objednal, oni k tomu pripravili stavebnú časť, a to základy pod okrúhle oceľové silá. Oni to neobjednávali, nedodávali, nevlastnia to, nevedia to montovať, vôbec sa s takými vecami nezaoberajú, ani takú zmluvu nepodpísali. Keď im prišli návrhy zmlúv, mali za to, že je to vec medzi žalobcom a spol. VARIA, nevedel na čo im to posielali. Dojednaná cena diela nezohľadňovala železobetónové silá, keďže na ne nemali projekt. Na malé železobetónové silá bol vypracovaný projekt, tieto aj poskladali. Mali za úlohu pripraviť základy, úlohu dostali od investora

aj projektovú dokumentáciu na základy a stavebnú časť oceľových síl. Dodatok k zmluve o dielo, že nebudú vyhotovené železobetónové silá, neuzatvárali. Montážne práce a dodávku oceľových síl zabezpečoval žalobca so spol. VARIA. Po nahliadnutí do projektov skladu (príloha č.l. 179a) uviedol, že pri uzatváraní zmluvy a cenovej ponuky týmito nedisponovali, ide len o situačný nákres, nezobrazuje silá ani základy. Predložené výkresy patria žalobcovi, nie je na nich zobrazená stavebná časť tzn. základy, ktoré zhotovoval žalovaný. Cenu nezmenili, pretože robili tieto základy pre oceľové silá. Nevedel, či by to stálo rovnako ako keby zhotovovali železobetónové silá, keďže tieto neboli naprojektované. Súčasťou dojednanej ceny za dielo neboli 3 veľké železobetónové silá, ale iba malé železobetónové silá. Cena 2.099.445,50 Sk za sklad obilia 2 SO 03 v zmysle zmluvy zahŕňala kompletne búracie práce, vybúranie starej podlahy, príprava na železobetónové silá, kde pripravovali podlahu na železobetónové silá a základy, ktoré nakoniec nerobili. Vybuďovali sa 3 malé železobetónové silá, potom nastala zmena, že sa nebudú robiť železobetónové silá, na ktoré nebola projektová dokumentácia, pretože to bolo veľmi drahé a že sa budú robiť oceľové silá. Potom pripravili základy pre oceľové silá, kompletnú podlahu, objekt pripravili na montáž oceľových síl. Sú tam aj ďalšie búracie práce týkajúce sa ďalších poschodí, strechy, vybudovanie železobetónového venca a nová strešná konštrukcia krov aj krytina. Na konci práce bola komplet fasáda omietky, vymaľovanie objektu znútra aj zvonka. Na otázku, či prílohou dodávateľskej zmluvy podľa čl. 2.2 zmluvy bol súpis prác na č.l. 161 (správne č.l. 166 - pozn. odvolacieho súdu) uviedol, že áno, toto bolo odsúhlasené investorom. Tvrdil, že železobetónové silá neboli naprojektované a do dnešného dňa nemá projektovú dokumentáciu na veľké železobetónové silá. S investorom spoločnosťou VARIA spol. s r.o. sa na zhotovení 3 veľkých železobetónových síl nedohodli, lebo investor prišiel na to, že by to bolo veľmi drahé, preto zhotovili najskôr 3 malé železobetónové silá.

19. Konateľ žalobcu Ing. Béla Molnár na pojednávaní uviedol, že s p. Meixnerom a p. Kalinom nejednal, p. N. mal na starosti obchod, preto o tom nejednal. Žalovanému vyhotovili a poslali faktúru, neposlal ju naspäť a neuhradil ju. Jednal s p. Kalinom ohľadom neuhradenia faktúry a dostal odpoveď, že pokiaľ p. J. zaplatí faktúru, až vtedy im to bude uhradené. Následne si vyžiadal od p. J. všetky faktúry pre žalovaného a zistil, že on žalovanému všetko uhradil.

20. Svedok Ing. Z. N., zamestnanec žalobcu, uviedol, že žalobca dodal 3 ks oceľových síl na pozberovej linke v Mierove. Na dodávku síl oslovili spoločnosť MONTICOM, ktorá tieto silá dodala, dovezli ich a realizovali to v Mierove. Na túto dodávku ho oslovila firma žalovaného spolu s p. J. - konateľom firmy VARIA, aby sa takéto silá vystavali namiesto železobetónových s tým, že železobetónové boli náročnejšie na realizáciu, pričom oceľové namáhali iba spodok a nenamáhali steny haly. Na trojstranných rokovaníach medzi ním, p. J., p. Meixnerom sa dohodli, že to bude lepšia alternatíva a svedok dostal za úlohu osloviť spoločnosť MONTICOM. S nápadom vyhotoviť oceľové silá mu zavolať p. J.. Na farme v Mierove spoločnosť žalobcu stavala pozberovú linku pre spoločnosť VARIA spol. s r.o., žalobca tam dodával technológiu. Za oceľové silá mala žalobcovi zaplatiť spoločnosť žalovaného a zmluvu o dielo vytvoril s tým, že odberateľom je žalovaný. Spoločnosť VARIA mala zmluvu na celú budovu so žalovaným, zrealizovali sa iba 3 malé železobetónové silá, 3 veľké sa nezrealizovali. Namiesto 3 veľkých síl sa spravil betónový základ pre oceľové silá a spoločnosť žalobcu následne 3 veľké silá na ten betónový základ osadila. Zmluva o dielo bola doručená žalovanému, zo strany žalobcu bola podpísaná a nevrátila sa mu späť. Pri druhom návrhu zmluvy o dielo v podstate išlo len o technické riešenie - navýšenie kapacity, ani jedno vyhotovenie návrhu zmluvy sa im nevrátilo. Žalovaný argumentoval tým, že zmluvu pošlú, že sa na to ešte pozrú. K navýšeniu oceľových síl, a teda k doobjednávke došlo na podnet p. J. ako investora, ale presne si to svedok nepamätal. Návrh zmluvy tak, že objednávateľom je žalovaný svedok pripravil preto, že žalobca riešil v budove tú časť, ktorá mala byť zrealizovaná v železobetónovej podobe a žalobca ponúkal namiesto železobetónových síl oceľové, a tým sa stal dodávateľom oceľových síl pre spoločnosť žalovaného, ktorá mala zmluvný vzťah so spoločnosťou VARIA. Žalobca mal zmluvný vzťah so spoločnosťou VARIA, ale jeho súčasťou neboli technológie - oceľové silá.

21. Svedok Ing. L. J., konateľ spoločnosti VARIA spol. s r.o. v rozhodujúcom čase, uviedol, že podnet na výmenu železobetónových síl za oceľové bol spoločný, bol tam zástupca žalobcu, žalovaného a on. Bol prítomný pri montáži oceľových síl, ale nepamätal si, že by mu boli odovzdané nejaké doklady. Na celý projekt v Mierove mu boli poskytnuté dotácie, teda aj na tú časť, ktorú zabezpečovala spoločnosť žalobcu, teda technológie. Mal dvoch dodávateľov, ktorými boli žalobca a žalovaný, jeden robil stavebnú časť a druhý technologickú. Bol spracovaný projekt a každá firma dala na svoju časť cenovú ponuku. Potom bola zmluva s obidvoma stranami, na základe toho bolo fakturované. Z hľadiska firmy VARIA boli

všetky záväzky vyrovnané, faktúry boli uhradené, inak by projekt nemohol byť uzavretý. Podľa pôvodnej zmluvy mala spoločnosť žalovaného dodať 3 malé a 3 veľké betónové silá, všetky v jednom objekte. Počas výstavby sa to zmenilo, veľké železobetónové sa nedodali, dodali sa oceľové. Bolo to zo spoločnej iniciatívy, betónové silá boli komplikované, oceľové boli rýchlejšie. Vykonal sa zmena projektu, urobil to projektant. Pokiaľ ide o eurofondy, nič sa nemenilo, lebo s takým istým objemom, aký bol pôvodne, sa to postavilo. Svedok nevedel uviesť, prečo nebol urobený dodatok k zmluve so žalovaným, ale žalovaný vyfakturoval pôvodnú cenu, ako keby urobil železobetónové silá. Svedok obdržal preberací protokol od celej technológie, pokiaľ ide o oceľové silá. Predmetné oceľové silá neprevzal zvlášť, ale prevzal celú stavbu. Žalobca mal dodať technológie s presnou špecifikáciou a žalovaný stavebnú časť, kde bolo vyšpecifikované, že majú dodať malé a veľké nádrže. Mal za to, že táto špecifikácia bola v dodávateľskej zmluve, resp. v jej prílohách. Oceľové silo je lacnejšie, ale on to na základe zmluvy uhradil tak, akoby to boli železobetónové silá. Cena, ktorú uhradil žalovanému, bola vrátane 3 veľkých oceľových síl. Prípadný cenový rozdiel nezisťoval, mohli tam byť aj iné náklady, ktoré vznikli. Cenu diela uhrádzal na základe faktúry, nespomínal si, či bol oboznámený s rekapituláciou prác, za ktoré žalovanému platil a uviedol, že podpis na rekapitulácii nie je jeho.

22. Svedkyňa Y. P. uviedla, že bola spolupracovníčkou žalobcu, ktorý ju oslovil, aby vypracovala projekt, robila stavebnú časť. Po nahliadnutí projektov skladu (č.l. 179a) svedkyňa uviedla, že to je statická časť, ktorú ona nerobila. Ona naprojektovala 3 veľké železobetónové silá, 3 malé neprojektovala. Oslovil ju Ing. N., aby prepracovala projekt na oceľové silá a tento projekt na 3 veľké oceľové silá odovzdala žalobcovi. K zmene druhu síl došlo z dôvodu, že to bolo lacnejšie. Ohľadom zmeny projektu ju nekontaktoval ani jeden zo zástupcov žalovaného.

23. Odvolací súd na základe výsledkov odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 379 CSP) ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie. Po jeho preskúmaní v medziach odvolacích dôvodov (§ 380 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

24. Podľa § 191 ods. 1 CSP vo všeobecnosti platí, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa judikatúry zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov, ako i hodnotenie ich vzájomnej súvislosti, pretože hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú tak čiastkové, ako i komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov. Základom hodnotiaceho postupu sudcu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Tak napr. pri svedeckej výpovedi sudca hodnotí najprv všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, a ďalej vzhľadom na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na chovanie pri výpovedi a pod. Poznatky, ktoré získa týmto hodnotením obsahu svedeckej výpovede, potom sudca porovná s poznatkami, ktoré získal na základe hodnotenia ostatných dôkazov, a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňajúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6 MCdo 1/2010).

25. Žalobca v záverečnom vyjadrení navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v celom rozsahu. Mal za to, že aj v rámci doplneného dokazovania vykonaného odvolacím súdom je skutkový stav totožný s tým, ako ho vyhodnotil prvoinštančný súd, keď zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi cenu diela.

Bolo preukázané, že žalobca dodal žalovanému dielo - 3 ks oceľových síl, tieto skutočnosti vyplývajú z výpovedí svedkov N., J., prakticky aj z výpovedí štatutárov žalovaného pri logickom vyhodnotení ich odpovedí, resp. výpovedí na pojednávaniach konaných ešte v roku 2010, keď sami uviedli, že v rámci odovzdávacieho protokolu spoločnosti VARIA ako zmluvnému partnerovi odovzdali aj oceľové sílá. Táto skutočnosť vyplýva aj z toho, že pokiaľ by súčasťou daného projektu, za ktorý bola v plnej miere zaplatená cena, nebolo 6 ks síl, tzn. 3 ks veľkých a 3 ks malých, došlo by k zníženiu ceny, k čomu však nedošlo a okolnosti vysvetlil svedok J.. Je teda jednoznačné, že žalovaný obdržal cenu aj za oceľové sílá od spoločnosti VARIA spol. s r.o., ktoré mu v rámci subdodávky dodala spoločnosť žalobcu. Pasívna legitímácia žalovaného bola v danom spore preukázaná. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s tvrdením o konkludentnom uzatvorení zmluvy, žalobca žiadal, aby jeho nároku súd vyhovel titulom bezdôvodného obohatenia, pretože bolo preukázané, že žalovanému boli zo strany spoločnosti VARIA spol. s r.o. 3 veľké sílá riadne vyplatené.

26. Žalovaný mal naopak za to, že ani z opakovaného dokazovania pred odvolacím súdom nijako nevyplývalo, že by žalobca uniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností. Opakovane poukázal na výpovede p. J. a p. N., z ktorých nijako nevyplývalo, že by to mala byť spoločnosť žalovaného, ktorá si objednala dodávku 3 ks oceľových síl. Samotný svedok N. potvrdil, že vyhotovil zmluvu. Nesporným faktom je, že spoločnosti žalovaného boli doručené dva rôzne návrhy zmluvy o dielo, ani jednu z nich žalovaný neakceptoval písomne ani konkludentne. Už zo samotného faktu, že došlo k doručeniu dvoch rôznych verzií zmlúv o dielo vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným nemohlo dôjsť k žiadnej dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo, a teda ani k jej uzavretiu v akejkoľvek forme. Žalovaný od začiatku popieral, že by mal uzavrieť zmluvy o dielo so žalobcom, a teda má naďalej za to, že nie je pasívne legitímovaným v tomto konaní. Navrhol preto žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

27. Odvolací súd sa po zopakovaní dokazovania nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že medzi stranami sporu (žalobcom a žalovaným) došlo ku konkludentnému dojednaniu zmluvy o dielo, ktorej predmetom bolo dielo o dodávke 3 ks oceľových síl na stavbe investora VARIA spol. s r. o., dohodnuté za prítomnosti poverenej osoby za žalobcu Ing. Z. N. a konateľa žalovaného Eugena Meixnera, keď úmysel žalobcu vyhotoviť 3 ks oceľových síl pre žalovaného na nehnuteľnosti, na ktorej žalovaný realizoval stavebné práce, bol žalovanému známy od počiatku.

28. Žalobca svoj nárok odvodzoval od zmluvy o dielo, ktorú mal uzatvoriť so žalovaným, ktorý poprel tvrdenia žalobcu, že by uzatvoril so žalobcom predmetnú zmluvu o dielo a namietal svoju pasívnu legitímáciu v spore.

29. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá strana, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

30. Podľa § 536 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

31. Podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo v zmysle Obchodného zákonníka je dohoda minimálne o určení zmluvných strán (zhotoviteľ a objednávateľ), o predmete zmluvy a o cene za jeho vykonanie (cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, prípadne sa zmluvy môžu dohodnúť, že uzavrú zmluvu aj bez spôsobu určenia ceny).

32. Ako už konštatoval súd prvej inštancie a aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení, medzi stranami sporu nebola písomne uzatvorená zmluva o dielo, čo nebolo ani medzi stranami sporu sporné. V posudzovanej veci však súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že strany sporu uzavreli konkludentnou formou zmluvu o dielo, čo súd prvej inštancie v prvom rade odvodzoval zo skutočnosti, že žalovaný prevzal od žalobcu obe zmluvy o dielo pripravené žalobcom na podpis, ktoré

podpísané žalobcovi nevrátil, čím mal podľa názoru súdu prvej inštancie akceptovať dodanie oceľových síl, ktoré sám umiestnil a vybuďoval pre ne základy na základe zmeneného projektu.

33. Aj pre uzatváranie obchodnoprávných zmlúv platia všeobecné ustanovenia § 43 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), pokiaľ Obchodný zákonník neobsahuje inú úpravu. Preto aj pre oblasť obchodnoprávných vzťahov platia § 43a ods. 1 OZ, podľa ktorého je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia, ako aj § 43c ods. 1 OZ, podľa ktorého včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo jej iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Podľa všeobecného ustanovenia § 35 ods. 1 OZ prejav vôle možno urobiť konaním alebo opomenutím, výslovne alebo iným nepochybným spôsobom (konkludentne). Pri výklade konkludentných úkonov treba podľa § 35 ods. 3 OZ ich treba vykladať podľa toho, čo obvykle znamenajú, pričom sa prihliada na vôľu toho, kto úkon robí a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu je právny úkon určený. Podobne podľa § 266 ods. 1 až 3 ObZ sa má pri výklade úkonov prihliadať na úmysel (vôľu) konajúcej osoby, pokiaľ bol adresátovi úkonu známy, a ak nebol, má sa vykladať v zásade podľa významu, ktorý by mu prikladala osoba v postavení adresáta úkonu. Pritom sa má vziať náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle.

34. Právny úkon je prejavom vôle, s ktorým právny poriadok spája vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov právneho vzťahu. Prejav vôle tvorí podstatu právneho úkonu, keďže vôľa je nenahraditeľným elementom (prvkom) prejavu vôle. Prejav je odrazom (vyjadrením) psychického vnútra človeka, rozpoznateľný v objektívnej realite. Aby sa vôľa mohla v objektívnej realite (navonok) uplatniť, musí byť vyjadrená tak, aby bola rozpoznateľná a uplatniteľná. Pokiaľ ide o prejav vôle výslovný (vyjadrený napr. slovom, písmom, kresbou a pod.) spravidla ľahšie možno v ňom identifikovať uvedené rozlišovacie znaky, charakterizujúce vôľu a jej obsahovú stránku. Zložitejšia situácia nastáva ak je prejav vôle uskutočnený mlčky (konkludentne) a v týchto prípadoch sa uplatňuje pravidlo, ktoré dovoľuje na ňu prihliadať, len pokiaľ (vzhľadom na všetky okolnosti) sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, že tu vôľa je a tiež i to, aká je táto vôľa (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo 12/2011).

35. Odvolací súd v tejto súvislosti vyhodnotil ako dôvodnú námietku odvolateľa, že práve tá skutočnosť, že žalobcom boli predložené žalovanému dva návrhy zmlúv o dielo, v ktorých neboli totožné ani predmet diela ani cena diela, nemožno nečinnosť žalovaného považovať za akceptáciu zmluvy o dielo, nakoľko takýmto postojom žalovaný nemohol ani akceptovať dva rôzne návrhy zmlúv o dielo. Práve naopak, nevrátenie žalobcovi zo strany žalovaného ani jedného návrhu zmluvy o dielo, ktoré neboli totožné, treba vykladať ako nesúhlas s ich obsahom.

36. Naopak odvolací sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že v konaní bolo preukázané, že žalobca dodal žalovanému dielo - 3 ks oceľových síl, čo vyplýva z výpovedí svedkov N., J., prakticky aj z výpovedí štatutárov žalovaného pri logickom vyhodnotení ich odpovedí, resp. výpovedí na pojednávaniach konaných ešte v roku 2010, keď sami uviedli, že v rámci odovzdávacieho protokolu spoločnosti VARIA spol. s r.o. ako zmluvnému partnerovi odovzdali aj oceľové silá. Konatelia žalovaného od začiatku konania (č.l. 33, 47, 66, 89, 143, 217), ako aj v odvolacom konaní, tvrdili, že ich povinnosťou v zmysle zmluvy bolo vyhotoviť len základy pod oceľové silá, ich povinnosťou nebolo dodať oceľové silá, a takúto povinnosť žalovaného nemožno vyvodiť ani z dodávateľskej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou VARIA spol. s r.o., keď príloha zmluvy - súpis vykonaných prác a dodávok sa ani v spise nenachádza. Ak by touto prílohou mala byť rekapitulácia č.l. 166 (v zmysle nesporných skutkových tvrdení konateľa žalovaného Eugena Meixnera na pojednávaní dňa 18.1.2022, č.l. 626), tak potom z tohto súpisu nie je možné vyvodiť zmluvnú povinnosť žalovaného dodať v rámci stavebných prác ani oceľové a ani 3 veľké železobetónové silá.

37. Rovnako tak nemožno dať za pravdu žalobcovi ani v tom, že žalovaný obdržal cenu aj za oceľové silá od spoločnosti VARIA spol. s r.o., ktoré mu v rámci subdodávky dodala spoločnosť žalobcu. V konaní bolo síce nesporným, že žalovanému bola spoločnosťou VARIA spol. s r.o. vyplatená celá cena diela v zmysle dodávateľskej zmluvy, avšak zo súpisu prác potvrdeného pečiatkou spol. VARIA (napriek skutočnosti, že vtedajší konateľ Ing. J. poprel, že by podpis na rekapitulácii bol jeho) jednoznačne

vyplýva, že cena vyúčtovaná žalovaným za túto časť diela, ktorá bola žalovanému i v plnom rozsahu vyplatená, nezahŕňala oceľové silá.

38. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca uzatvoril so spoločnosťou MONTICOM spol. s r.o. dňa 16.8.2005 (č.l. 149) v znení jej dodatku č. 1 z 10.10.2005 (č.l. 153) zmluvu o dielo, na základe ktorej si žalobca u tejto spoločnosti objednal dodávku a montáž 3 ks oceľových obilných síl, spoločnosť MONTICOM spol. s r.o. svoj záväzok splnila a žalobca jej vyplatil dohodnutú cenu diela. Ako už odvolací súd konštatoval v zrušujúcom uznesení, v konaní bolo nepochybné, že predmet diela ako aj jeho zhotovenie sa vykonalo v priestoroch obchodnej spoločnosti VARIA, spol. s r.o., a že z dodávateľskej zmluvy uzatvorenej medzi touto spoločnosťou a žalovaným nevyplýva, že by jej súčasťou bolo aj zhotovenie predmetného diela. Žalobcom tvrdené skutočnosti o pasívnej legitímácii žalovaného nevyplývajú ani zo zápisu o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 22.9.2006, pričom z tohto zápisu nevyplýva ani skutočnosť, že predmetom odovzdania diela boli 3 ks oceľových obilných síl. Teda pokiaľ ide o odovzdávací protokol z 22.9.2006, tu je síce uvedené, že bol odovzdávaný aj sklad obilia SO 03 - Sklad obilia 2, avšak z vykonaného dokazovania nemožno vyvodiť, že v rámci tejto časti diela boli odovzdávané i oceľové silá, keď žalovaný od začiatku konania tvrdil, že odovzdávali len základy pod oceľové silá, čo napokon vyplýva i zo súpisu vykonaných prác.

39. V zmysle ust. § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka, zhotoviteľ diela si splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi. V konaní nebolo preukázané, že predmetné oceľové silá boli na základe žalobcom tvrdenej zmluvy o dielo odovzdané žalobcom ako zhotoviteľom žalovanému ako objednávateľovi diela, a že ich žalovaný ako objednávateľ prevzal, keď žalobca v konaní nepredložil žiadny dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že predmetné dielo ako zhotoviteľ odovzdal žalovanému ako objednávateľovi. Navyiac ani z obsahu zápisu o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 22.9.2006 podpísaného zástupcom žalovaného a zástupcom spoločnosti VARIA spol. s r.o., ktorého odovzdania sa žalobca nezúčastnil, čo nebolo sporné, nevyplýva, že predmetom odovzdania diela na základe zmluvy uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou VARIA spol. s r.o., boli predmetné oceľové silá. Žalobca teda v konaní nepreukázal, komu skutočne boli odovzdané oceľové silá a kto ich od žalobcu prevzal, keď žalovaný tvrdil, že oceľové silá prevzala spoločnosť VARIA spol. s r.o., ktorá ich aj užíva.

40. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, konatelia žalovaného popreli uzavretie predmetnej zmluvy o dielo so žalobcom, keď Ing. Ladislav Kalina ako konateľ žalovaného tvrdil, že žalobca jednal bezprostredne o zmene obilných síl z betónových na kovové so spoločnosťou VARIA spol. s r.o., a že konštrukciu oceľových síl od dodávateľa neprevzal. Ani po zopakovaní dokazovania odvolacím súdom nebolo možné konštatovať, že by došlo k uzavretiu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, keď i svedok N. vypovedal, že to boli trojstranné rokovania medzi ním, p. Meixnerom a Ing. J., pričom s nápadom vyhotoviť oceľové silá mu zavolať p. J.. Obdobne i svedkyňa P. vypovedala, že spolupracovala so žalobcom a na jeho žiadosť vyhotovila projekt na oceľové silá, ktorý mu i odovzdala, pričom ohľadom zmeny projektu ju nekontaktoval ktorýkoľvek zo zástupcov žalovaného.

41. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom odvolateľa pokiaľ ide o záver, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že uzavrel so žalovaným ústne zmluvu o dielo, predmetom ktorej mala byť dodávka a montáž 3 ks oceľových obilných síl do areálu spoločnosti VARIA spol. s r.o. v Zlatých Klasoch. Odvolací súd mal za preukázané, že zo strany žalovaného nedošlo k prejaveniu vôle uzavrieť zmluvný vzťah so žalobcom o takom obsahu, ktorý tvrdil žalobca.

42. Uplatnenému nároku žalobcu podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné vyhovieť ani titulom bezdôvodného obohatenia. Nedošlo totiž k získaniu majetkového prospechu na strane žalovaného (tento sa neobohatil), keďže nedošlo k zväčšeniu jeho majetku na úkor žalobcu. Žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že žalovaný je subjektom, ktorý užíva žalobcom dodané oceľové silá a má z nich prospech, keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že oceľové silá užíva spoločnosť VARIA spol. s r.o., ktoré sú postavené na nehnuteľnosti vo vlastníctve tejto spoločnosti a nie vo vlastníctve žalovaného, čo nebolo v konaní sporné.

43. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že príkladom plnenia bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je napr. majetkový prospech získaný vlastníkom nehnuteľnosti tým, že na jeho vec vynaloží iný subjekt určité majetkové hodnoty a tým ju zhodnotí, keď pasívne legitimovanou

osobou na vydanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu by bol vlastník nehnuteľnosti, ktorá bola zhodnotená, čo však nie je daný prípad.

44. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť nielen pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o dielo (ako už bolo uvedené, žalobca nepreukázal jej uzavretie), ale ani pokiaľ ide o prípadné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, a preto ani námietku premlčania vznesenú žalovaným pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného neposudzoval.

45. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v odvolaní napadnutej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, pretože neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

46. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

47. Zmenou napadnutého rozsudku vznikla podľa § 369 ods. 2 CSP odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o celom nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho, ako aj dovolacieho konania. Tento nárok tvorí jeden celok. V celom rozsahu úspešnému žalovanému preto odvolací súd podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 369 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov celého konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Senát dovolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie dovolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).